

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/65/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3825010239
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3825010239.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a Mgr. Jána Odnogu v trestnom konaní o žiadosti odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom C., D. XX/X, prechodne bytom C., E. XX, na neverejnom zasadnutí dňa 30. júna 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. mája 2025, sp. zn. 2Nt/18/2025, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa zamietá sťažnosť odsúdeného, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Prievidza zo dňa 21. mája 2025, sp. zn. 2Nt/18/2025, bolo rozhodnuté nasledovne:

„Podľa § 92 ods. 3 Trestného zákona v spojení s ustanovením § 470 ods. 1 Trestného poriadku zamietá žiadosť odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., D. XX/X, o zahľadanie odsúdenia z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/13/2021 zo dňa 03.03.2021.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal písomne v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu z nasledovných dôvodov:

„Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že som v žiadosti o zahľadanie odsúdenia neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukázali moje správanie v kvalitatívnej rovine presahujúcej obvyklý, riadny spôsob života, správanie ktoré by mohol súd hodnotiť ako „vzorné správanie“, čo je podľa prvostupňového súdu elementárnou podmienkou zahľadania odsúdenia pred uplynutím rozhodnej doby. Proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2Nt/18/2025 zo dňa 21. 5. 2025 podávam sťažnosť, ktorú nasledovným spôsobom odôvodňujem:

Odsúdený si dovoľuje v tomto opravnom prostriedku zvýrazniť, že dôvod, pre ktorý sa rozhodol dňa 11. 3. 2025 podať žiadosť o zahľadanie odsúdenia podľa ust. §-u 92 ods.3 Tr.zák., teda pred uplynutím lehoty 5 rokov, spočíval v tom, že si chce zachovať možnosť pokračovať v pracovnom pomere u svojho zamestnávateľa - F. G. G. G., ktorá pre pokračovanie odsúdeného vo výkone práce požaduje od neho mať zahladené odsúdenie, čo vyplýva z čestného prehlásenia tohto zamestnávateľa, ktoré odsúdený doložil do spisu ako listinný dôkaz.

V tejto súvislosti odsúdený poukazuje na to, že zahľadanie odsúdenia je zákonom predpokladanou možnosťou umožniť, aby sa pri splnení určitých podmienok odstránili nepriaznivé dôsledky odsúdenia, ktoré trvajú aj po výkone trestu, a ktoré by mohli odsúdenému sťažovať jeho uplatnenie v ďalšom živote. Ako už odsúdený uviedol vo svojej žiadosti, nepriaznivý dôsledok odsúdenia v jeho prípade mu zabraňuje v možnosti vykonávať prácu u svojho zamestnávateľa, do ktorej bol prijatý aj po návrate z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa názoru obhajoby tento účel konania, pri ktorom sa rozhoduje o zahladení odsúdenia, je potrebné individuálne skúmať v každom prípade, pričom k takémuto individuálnemu prístupu zo strany prvostupňového súdu podľa názoru obhajoby, nedošlo. V tomto smere si obhajoba dovoľuje poukázať aj na to, že jednotlivé zákonné ustanovenia upravujúce toto osobitné konanie, predpokladajú, že súd pred tým, než vo veci rozhodne by mal skúmať aj povahu a závažnosť trestného činu, za ktorý bol

žiadateľ o zahľadenie odsúdený, výmeru uloženého a už vykonaného trestu, okolnosti podmieneného prepustenia odsúdeného (uznesenie Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 6Pp/30/2022 zo dňa 21.4. 2022) a taktiež okolnosti, ktoré viedli po uplynutí 18-mesačnej skúšobnej doby k osvedčeniu odsúdeného (Okresný súd Trenčín, sp.zn. 6Pp/30/2022 zo dňa 19. 1. 2024), okolnosti ktoré prvostupňový súd podľa názoru obhajoby dostatočne nevyhodnotil a svoje rozhodnutie o zamietnutí zahľadenia odôvodnil len všeobecným konštatovaním, že podmienkou zahľadenia odsúdenia pred uplynutím rozhodnej doby je „vzorné správanie odsúdeného“, správanie ktoré kvalitatívne presahuje, obvyklý, riadny spôsob života odsúdeného.

Na základe skutočností uvedených v tejto sťažnosti navrhujem, aby sťažnostný súd - Krajský súd v Trenčíne postupoval v zmysle ust. §-u 194 ods. 1 písm.b/ Tr.por., teda aby zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 2Nt 18/2025 zo dňa 21. 5. 2025 a vrátil vec prvostupňovému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.“

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia o zamietnutí návrhu odsúdeného o zahľadenie odsúdenia, ako aj konanie, ktoré predchádzalo tomuto výroku. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že existencia takýchto procesných chýb nie je ani vytýkaná v dôvodoch podanej sťažnosti.

V rámci preskúmania správnosti výroku samotného napadnutého uznesenia krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 92 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd môže zahľadiť odsúdenie, ak odsúdený viedol po výkone alebo odpustení trestu, alebo po premlčaní jeho výkonu riadny život nepretržite po dobu najmenej päť rokov, ak ide o odsúdenie na trest odňatia slobody prevyšujúci jeden rok.

Podľa § 92 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený preukázal po výkone alebo odpustení trestu alebo premlčaní jeho výkonu svojim vzorným správaním, že sa napravil, môže súd zahľadiť odsúdenie na žiadosť odsúdeného i pred uplynutím doby uvedenej v odseku 1.

Na základe preskúmania veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého krajský súd v celom rozsahu poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, riadne vysvetlil, k akým skutkovým zisteniam dospel a ako zistený skutkový stav právne posúdil.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že na základe zistených poznatkov o správaní sa odsúdeného po jeho odsúdení okresný súd nezistil závadné konanie. Uvedené poznatky viedli okresný súd k záveru, podľa ktorého správanie sa odsúdeného síce dáva podklad k záveru, podľa ktorého odsúdený vedie riadny život v zmysle § 92 ods. 1 Tr. zák., ale nepostačujú na vyvedenie záveru o vzornom správaní sa v zmysle § 92 ods. 3 Tr. zák.

Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že podľa dlhodobu ustálenej súdnej praxe trestnoprávnemu pojmu „vedenie riadneho života“ zodpovedá také správanie posudzovanej osoby, pri ktorom táto osoba dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu aj voči spoločnosti, nezneužíva svoje práva voči spoluobčanom, nenarušuje občianske spolužitie, nedopúšťa sa trestných činov, priestupkov a iných deliktov.

Vzhľadom na okresným súdom správne ustálené poznatky o správaní sa odsúdeného nemožno nič vytknúť správnosti a ustálenej súdnej praxi zodpovedajúcemu právnemu záveru okresného súdu, podľa ktorého odsúdený vedie riadny život v zmysle § 92 ods. 1 Tr. zák., avšak zistené skutočnosti nedávajú podklad k odôvodnenému záveru o kvalitatívne vyššom stupni správania, o vzornom správaní, vyžadovanom v ustanovení § 92 ods. 3 Tr. zák. Pokiaľ ide o argumentáciu odsúdeného v tomto trestnom konaní, vrátane odôvodnenia sťažnosti, ani podľa názoru krajského súdu obhajoba nepoukázala na žiadnu skutočnosť, ktorá by bola nad rámec obsahu pojmu „vedenie riadneho života“. V tejto súvislosti krajský súd musí tiež zdôrazniť, že inštitút zahľadenia odsúdenia podľa § 92 ods. 3 Tr. zák. v žiadnom prípade nemôže byť prostriedkom k obchádzaniu zákonných podmienok zahľadenia odsúdenia podľa § 92 ods. 1 Tr. zák. za účelom urýchlenu dosiahnutia splnenia zákonnej podmienky bezúhonnosti pre potreby výkonu zamestnania alebo inej pracovnej činnosti.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže z uvedených dôvodov krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.